

WOJCIECH SOŁTYS
(*A temetői szag...*)

*A temetői szag és az álom kivégzése között.
A fej és a bárpult között.
És várakozni a láthatár széléig. Türelemmel és ezüstösen.*

*A negyvennyolcadik órában is visszatartani a látképet. Ámen.
A nyár negyedik szaka. A test eggyéolvad a fehérrel. Elhullanak a madarak. Ámen.
A civilizáció szimfonikus zokogása. Lemészárolt zarándokok sírása. Ámen.
A szív mélye. Romba dőlt város. Ámen.
Megfulladt test egy virágzó almafában. Lepedőnyi vér. Ámen.
Összegyűjtött művek gépirata. Ámen.
Romlott élelem. A föld túlérzékeny szeme. Ámen.*

*Felejtés.
A gyermekek nem élnek, mert nem akarnak. Biztonságosan holtak.
A búcsúk áldott sikere.
Megbízható fehér film.
Az alkonyatban eltörölt korhadat vonás.*

Zsille Gábor fordítása

Ez a hely üres

*Nem tudom, hol fekszik ez a suttogás, ez a láz-szükséglet,
Ezek a bizánci délibábok.
Az ujjakban, talpakban, a kényszerűen
Elmúlt, a Mindigünket meglopott csókokban
Széthordott civakodás haragja.*

*A balta-alkonyok és a balta-hajnalok. A mennyiség
Rendszeres ellenállása.
Nem kell mondanom neked, hogy a folyókon meghasadnak a jégablák,
Megnyílnak a kapuk, ringanak a bölcsők.
Hogy a mindennapiság mesterművei magtalan
Gyümölcsöt teremnek. Gránátalmányi seb.
Nézz, fogyassz, üvölts.*

*A mi bűnünk. Megrozsdásodott szög, megbarnult lét.
Az én Vatikán-mód nagy, legnagyobb bűnöm.*

*Végtelenség, mindent beláthatok.
A menekülés lehetetlensége édes.
Cukrozott hús, kiszikkadt száj.*

A tiéd üres.